

תקנות בית הדין לעבודה (קביעת סכום התביעה בדיון מהיר), תש"ן-

1990

תוכן עניינים

46	קביעת סכום	סעיף 1
46	הצמדה לשכר הממוצע	סעיף 1א
46	ביטול	סעיף 2

בתוקף סמכותנו לפי סעיף 31(א) לחוק בית הדין לעבודה, התשכ"ט-1969 (להלן – החוק), ובהתייעצות עם נשיא בית הדין הארצי לעבודה, עם ארגון העובדים המייצג את המספר הגדול ביותר של עובדים במדינה ועם ארגונים ארציים של מעבידים שלדעתנו הם יציגים ונוגעים בדבר, ובאישור ועדת העבודה והרווחה של הכנסת, אנו מתקינים תקנות אלה:

1. סכום התביעה או שווי הנושא בדיון מהיר בפני שופט או רשם לא יעלה על 39,500 שקלים חדשים ליום הגשת התביעה; לענין זה, "סכום התביעה או שווי הנושא" –

(1) לגבי דיון לפני שופט – לא כולל פיצויי הלנה או הפרשי הצמדה או ריבית ליום הגשת התביעה;

(2) לגבי דיון לפני רשם – הסכום שהוא מוסמך לדון בו לפי סעיף 27 לחוק, לא כולל פיצויי הלנה או הפרשי הצמדה או ריבית ליום הגשת התביעה.

1א. (א) בתקנה זו, "השכר הממוצע" – כמשמעותו בסעיף 1 לחוק הביטוח הלאומי [נוסח משולב], התשכ"ח-1968.

(ב) ביום 1 בינואר של כל שנה יוגדל הסכום הנקוב בתקנה 1 ויהיה כסכום של שלוש פעמים השכר הממוצע לאותו יום; סכום מוגדל כאמור יעוגל למאה השקלים החדשים הקרובים.

(ג) מנהל בתי המשפט יפרסם ברשומות הודעה על הסכום שהוגדל לפי תקנה זו.

2. תקנות בית הדין לעבודה (קביעת סכום התביעה בדיון מהיר), התשמ"ז-1986 – בטלות.

קביעת סכום

הצמדה
הממוצע לשכר

ביטול